

TRAFICUL ȘI CONSUMUL DE DROGURI DIN PERSPECTIVA RESPECTĂRII DREPTURILOR OMULUI

CLAUDIU MIHAIL ROMAN*
VENERA BUCUR**
ALEXANDRA MARILENA MIOC***

Abstract:

With the fall of communism and the emergence of new social phenomena, drug trafficking and consumption began to become visible in Romania as well. The continuous increase in the standard of living in Romania, especially after the accession to the European Union, associated with the ignorance of some aspects regarding the consequences in terms of health and individual well-being, have caused a number of young and less young people to become frequent or occasional drug users. The statistics of the National Anti-Drug Agency are relevant in this. In addition to the classic legal aspects and health, respectively social and individual well-being, there are also aspects related to human rights violations. Drug trafficking and consumption are flagrant violations of human rights due to the consequences they cause on an individual, family and community level.

Keywords: drug trafficking, drug consumption, human rights, social services.

Résumé :

Avec la chute du communisme et l'émergence de nouveaux phénomènes sociaux, le trafic et la consommation de drogue ont également commencé à devenir visibles en Roumanie. L'augmentation continue du niveau de vie en Roumanie, surtout après l'adhésion à l'Union européenne, associée à la méconnaissance de certains aspects concernant les conséquences en termes de santé et de bien-être individuel, a provoqué chez un certain nombre de jeunes et moins de jeunes devenir des consommateurs de drogues fréquents ou occasionnels. Les statistiques de l'Agence nationale antidrogue sont pertinentes à cet égard. Mais aux aspects juridiques classiques et à la santé, respectivement au bien-être social et individuel, s'ajoutent également des aspects liés au non-respect des droits de l'homme. Le trafic et la consommation de drogues constituent des violations flagrantes des droits de l'homme en raison des conséquences qu'ils entraînent au niveau individuel, familial et communautaire.

Mots-clés : trafic de drogue, consommation de drogue, droits de l'homme, services sociaux.

În Europa iau amploare devenind din ce în ce mai complexe fenomene precum producția ilicită de droguri, traficul de stupefiante și consumul acestora. Date științifice fundamentate pe situația concretă din teren arată că Europa se confruntă, deopotrivă și cu fenomenul de producție pentru cannabis și al producției drogurilor sintetice, alături de consumul acestora. Rapoartele arată faptul că producția de cannabis la nivel european este cu preponderență destinată consumului

---

* Dr., cadru didactic asociat, Departamentul de Asistență Socială, Centrul Universitar Reșița, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea Babeș-Bolyai, claudiu.roman@ubbcluj.ro

** Conf. Univ. Dr., Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Departament Asistență Socială, venera.bucur@e-uvt.ro

*** Masterand, Master Management și Supervizare în Bunăstarea Copilului și a Familiei, Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Sociologie și Psihologie, Departament Asistență Socială, alexandra.mioc93@e-uvt.ro

european. Drogurile sintetice sunt produse atât pentru consumul la nivel european cât și pentru piețele din afara UE.¹

În raport cu datele statistice din anul 2021, în Uniunea Europeană au fost identificate și ulterior desființate un total de 434 de laboratoare de producție ilegală de droguri sintetice. Acestea includeau și capacități de mari dimensiuni. Aceste date arată capacitatea ridicată de producție a unor droguri la nivel European, aflată în strânsă corelație cu necesitățile de consum. Laboratoare de producție ilegală au creat produse care s-au vândut atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene. Funcționarea acestor laboratoare se află în strânsă legătură cu piața neagră a stupefiantelor, respectiv cu consumul în creștere și cu traficul de droguri, fenomen de criminalitate organizată, transfrontalieră.

Conform aceleiași surse, *„între 2011 și 2021, cele mai mari creșteri au fost pentru cocaină (+416 %), cannabis din plante (preponderent față de cel sintetic) (+260 %), metamfetamina (+135 %), heroină (+126 %), MDMA (+123 %), rășină de cannabis (+77 %) și amfetamina (+42 %). În Europa există piețe de consum considerabile pentru aceste droguri, cu toate acestea, este probabil ca creșterea cantităților confiscate să reflecte, cel puțin parțial, rolul mai mare jucat de Europa ca loc de producție, export și tranzit pentru aceste droguri”*.²

Aceste date arată o creștere semnificativă a consumului de droguri, la nivel european. Creșterile, între cei zece ani de referință statistică, indică date îngrijorătoare, în special pentru cocaină și cannabis din plante.

Începând cu anul 2007, pe baza mai multor surse diferite de informații, inclusiv a indicatorului cererii de tratament, *„conform unei estimări prudente, un milion de persoane au beneficiat de tratament pentru consumul ilegal de droguri în Uniunea Europeană în cursul anului 2007. Dintre acestea, peste jumătate au beneficiat de tratament de substituție pentru opiacee. Germania, Spania, Franța, Italia și Regatul Unit sunt țările în care aproximativ 80 % dintre consumatorii de droguri au beneficiat de tratament.”*³ Raportul anual al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT) pentru 2010 oferă o bază solidă pentru a înțelege complexitatea problemei drogurilor în Europa și susține necesitatea unor abordări integrate care să aibă în vedere atât aspectele de sănătate publică, cât și cele de securitate și drepturi ale omului. Politicile și intervențiile trebuie să fie echilibrate și centrate pe protecția și promovarea drepturilor fundamentale ale indivizilor a căror funcționare socială este afectată de dependența de droguri.

Conform Națiunilor Unite, drogurile sunt o problemă mondială. *„Se estimează că un total de 264 de milioane de persoane cu vârsta între 15 și 64 ani au consumat un drog ilicit în 2013. Aproximativ 27 de milioane de persoane suferă de tulburări legate de consumul de droguri sau de dependență de droguri. Aproape jumătate (12,19 milioane) dintre acestea își injectează droguri, iar un număr estimat de 1,65 de milioane de persoane dintre cele care își injectează droguri erau infectate cu HIV în 2013.”*⁴ Numărul estimat de persoane care au consumat droguri în ultimele 12 luni continuă să crească ajungând la 292 de milioane de persoane în întreaga lume, în raport cu datele din anul 2024.⁵ În mai puțin de un deceniu, conform sursei citate, datele statistice arată o creștere la nivelul întregii lumi cu 28 de milioane de persoane, consumatoare de droguri.

---

¹ European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction. (2023). European Drug Report 2023: Trends and Developments. Publications Office of the European Union.

² *Ibidem*.

³ Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie. (2010). *Raportul anual 2010: Situația problemei drogurilor în Europa*. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.

⁴ Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), Raportul mondial privind drogurile din 2015

⁵ Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), Raportul mondial privind drogurile din 2024

Aceste date ascendente la nivel global sunt menite să reliefeze adevărata amplitudine socială a fenomenului consumului de droguri, care se agravează tot mai mult.

În raport de aceste date statistice, problematica drogurilor este una care afectează populația la scară planetară. Cifrele care sunt prezentate în statisticile oficiale arată un fenomen cu o amplitudine socială deosebită și care comportă numeroase laturi: socială, medicală, economică, infracțională - respectiv criminalitate crescută asociată traficului și consumului ilicit de droguri. Numărul de 264 de milioane de persoane care ar fi consumat droguri în 2013, ajuns în 2024 la 292 milioane provoacă reale îngrijorări. În raport de datele statistice menționate, una din patru persoane care au consumat droguri în ultimele 12 luni este de gen feminin. Consumul de droguri are, așadar o prevalență mai mare în rândul bărbaților, la nivel mondial.

Din păcate, aceste date statistice sunt susținute de mai multe organisme internaționale, ceea ce arată veridicitatea lor. Cercetările au fost realizate în mod independent una de cealaltă. Toate studiile la care am avut acces evidențiază date statistice îngrijorătoare privind numărul consumatorilor de droguri.

Deși se pare că în ultimii ani s-au înregistrat unele progrese, „consumul de droguri care duce la supradoze sau la boli, accidente, violențe și sinucideri legate de droguri rămâne una dintre principalele cauze ale mortalității evitabile în rândul tinerilor din UE. UE estimează că numărul de decese cauzate doar de supradoze a fost de cel puțin 5 800 în 2013”⁶

În România, în anul 2021, aplicarea prevederilor Codului de Procedură Penală, potrivit căroră, în timpul urmăririi penale, persoanele consumatoare de droguri, care au săvârșit infracțiuni la regimul juridic al drogurilor sunt evaluate, la cererea procurorului, în scopul includerii lor în circuitul integrat de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, a generat restructurarea nevoii de tratament, evidențiind astfel consumatorii de cannabis și determinându-i să urmeze un program de tratament. În contextul menționat mai sus, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) a emis, în anul 2021, 2620 de ordonanțe de evaluare (1352 la nivelul municipiului București și 1268 în restul țării), constatându-se o scădere semnificativă de 16,1% față de anul 2020, și ajungându-se astfel la valorile înregistrate în anul 2018.⁷ Raportul național privind situația drogurilor în anul 2022 este o resursă valoroasă pentru a înțelege evoluțiile și tendințele recente în ceea ce privește consumul și traficul de droguri în România. Agenția Națională Antidrog furnizează date și analize care pot oferi o perspectivă comprehensivă asupra situației consumului și traficului de droguri în țară. Este important să examinăm aceste rapoarte pentru a identifica problemele emergente și pentru a dezvolta strategii eficiente de prevenire și intervenție în domeniul combaterii producției și consumului de droguri. Conform documentului citat, în urma evaluărilor efectuate, consumatorii de droguri pot fi incluși în circuitul integrat de asistență și pot fi determinați să urmeze un program de tratament. Acesta este un mod constructiv de respectare a drepturilor omului și, mai ales, o trecere de la componenta punitivă la cea terapeutică, contribuind totodată, la reintegrarea socială a persoanelor cu comportamente adictive.

Conform Raportului național privind situația drogurilor în 2023⁸, în România se remarcă preocuparea constantă pentru modificarea cadrului legal existent și elaborarea de proiecte și acte normative, în acord cu realitățile și recomandările europene în domeniu:

---

⁶ Rapoarte ale Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT)

⁷ Agenția Națională Antidrog. (2022). *Raport național privind situația drogurilor 2022: Noi evoluții și tendințe*. București, România

⁸ EU Monitoring Center for Drugs and Drug addiction și Agenția Națională Antidrog, Serviciul Observatorului Român de Droguri și Toxicomanii „Raport Național privind situația drogurilor 2023. România. Noi evoluții și tendințe”.

Prin Hotărârea nr. 1581/2022 s-a aprobat Programul de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri, pentru perioada 2023-2026⁹. Un element de noutate, așa cum subliniază Raportul mai sus menționat, este faptul că „actuala Strategie include prevederi referitoare la constituirea, rolul și atribuțiile Consiliului Consultativ pentru aplicarea Strategiei Naționale în domeniul Drogurilor - organism inter-disciplinar al cărui rol este de a furniza un cadru permanent de dialog, de a contribui la asigurarea unui concept unitar de acțiune și de a facilita monitorizarea implementării politicilor naționale în domeniul drogurilor. Consiliul este format din reprezentanți ai instituțiilor și autorităților centrale, dar și ai autorităților administrației publice locale și structurilor societății civile.”¹⁰

Atât traficul de droguri cât și consumul acestora, reprezintă încălcări majore ale drepturilor omului. Deoarece legislația unor state poate comporta diferite valențe și adaptări în raport cu sistemul juridic propriu, vom lua ca referință Declarația universală a drepturilor omului. Argumentul principal este acela că Declarația universală a drepturilor omului este considerată piatra de temelie a drepturilor omului la nivel global. Ea a inspirat numeroase constituții naționale și tratate internaționale privind drepturile omului. Prin urmare, considerăm relevant și semnificativ să raportăm aceste fenomene sociale grave la acest document.

Dreptul la viață și la securitate. Conform Declarației universale a drepturilor omului, fiecare individ are dreptul la viață, libertate și securitate personală (Articolul 3).

Traficul de droguri cel mai adesea implică și violență, care amenință direct dreptul la viață și la securitate al indivizilor. Conflictele sângeroase, adevărate războaie între carteluri, violența legată de droguri și criminalitatea crescută în comunitățile afectate pun în pericol aceste drepturi fundamentale, nu doar pentru traficanți, nu doar pentru consumatori, ci și pentru întreaga comunitate aflată în zonele de risc. Instituția Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului menționează: „*Traficul de droguri este o problemă complexă care exacerbează violența și nesiguranța, subminând drepturile fundamentale ale indivizilor, inclusiv dreptul la viață și la securitate.*”¹¹

Dreptul la un proces echitabil și la protecție împotriva detenției arbitrare. Conform Declarației universale a drepturilor omului (Articolul 9) și Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP, Articolul 9) - nimeni nu trebuie să fie supus detenției arbitrare și oricine are dreptul la un proces echitabil. Dintr-o perspectivă umanistă, deși traficul de droguri presupune o încălcare gravă a drepturilor omului, a legislației, consumul de droguri creând probleme sociale majore, uneori sunt impuse detenții arbitrare, sau nu se respectă dreptul la un proces echitabil, ceea ce constituie o încălcare a drepturilor omului. Politicile antidrog dure, cum ar fi „războiul împotriva drogurilor”, au dus la numeroase cazuri de detenție arbitrară, procese inechitabile și abuzuri din partea forțelor de ordine. Exemple notabile includ execuțiile extrajudiciare și arestările arbitrare în unele țări. Raportul Centrului European de Monitorizare a Drogurilor și Dependenței de Droguri - OEDT din 2010¹² evidențiază necesitatea unor politici echilibrate care să respecte drepturile omului în acțiunile și operațiunile de combatere a drogurilor. În Raport se subliniază că abordările punitive excesive pot duce la încălcări ale drepturilor omului și că este nevoie de strategii care să includă prevenirea și tratamentul, nu doar represiunea.

---

⁹ Hotărârea de Guvern nr. 1.581 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea Programului de interes național de prevenire și asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri, pentru perioada 2023-2026, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 4 din 04 ianuarie 2023

¹⁰ EU Monitoring Center for Drugs and Drug addiction și Agenția Națională Antidrog, Serviciul Observatorului Român de Droguri și Toxicomanii „Raport Național privind situația drogurilor 2023. România. Noi evoluții și tendințe”

¹¹ Louise Arbour, Human Rights Watch World Report 2007 and 2008

¹² Raportul OEDT 2010.

Dreptul la sănătate. Dreptul la cel mai înalt standard de sănătate fizică și mintală este recunoscut în Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC, Articolul 12). Consumatorii de droguri sunt adesea privați de accesul la servicii adecvate de sănătate, inclusiv la tratamente pentru dependență, programe de reducere a riscurilor și asistență medicală generală. Criminalizarea consumului de droguri contribuie la stigmatizare și excludere, împiedicând accesul la îngrijiri medicale necesare în astfel de situații.¹³

Dreptul la un tratament uman și la nediscriminare. Declarația universală a drepturilor omului (Articolul 5) și Convenția împotriva torturii și a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante interzic tortura și tratamentele inumane sau degradante. În unele țări, consumatorii de droguri sunt supuși tratamentelor inumane, inclusiv detenției în condiții deosebit de dure și tratamentelor forțate. Aceste practici sunt considerate încălcări grave ale drepturilor omului. Juan Méndez, fost Raportor Special al Națiunilor Unite pentru tortură și alte tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante, a evidențiat abuzurile împotriva consumatorilor de droguri și a criticat tratamentele inumane și detențiile arbitrare. „*Tratamentul inuman și degradant al consumatorilor de droguri în centrele de detenție și reabilitare reprezintă o încălcare gravă a drepturilor omului și nu poate fi justificat în numele politicii antidrog.*”¹⁴ Raportorul Schleifer susține că „*Tratamentul inuman și degradant al consumatorilor de droguri în instituțiile de detenție și reabilitare nu numai că încalcă drepturile omului fundamentale, dar și împiedică accesul acestora la îngrijirea medicală necesară.*”¹⁵

Statele în care sunt denunțate cel mai frecvent încălcări ale drepturilor omului, în ceea ce privește consumatorii de droguri, sunt China¹⁶, Vietnam și Coreea de Nord¹⁷. În China consumatorii de droguri sunt supuși adesea unor tratamente dure și detenției forțate în centre de reeducare sau închisori speciale. Formele de detenție administrativă au inclus tratament obligatoriu de reabilitare pentru consumatorii de droguri. Regimul din Coreea de Nord este cunoscut pentru abuzurile grave la adresa drepturilor omului, iar consumatorii de droguri pot fi supuși la detenție arbitrară și tratamente inumane. În Vietnam, există rapoarte despre detenție arbitrară și tratamente aspre pentru consumatorii de droguri, în special în cadrul campaniilor de aplicare a legii antidrog.

Dreptul la viață familială și la protecția copiilor. Convenția cu privire la drepturile copilului protejează dreptul copiilor de a trăi într-un mediu familial sigur și de a fi protejați împotriva abuzului (Articolele 9 și 19). Articolele în cauză instituie obligația guvernului de a proteja copiii împotriva violenței abuzului și a neglijenței din partea persoanelor care îi îngrijesc inclusiv în cazul familiilor monoparentale. Cu toate acestea, statisticile demonstrează cum copiii cad adesea victime ale consumului de droguri iar unii dintre aceștia sunt atrași și în traficul de droguri.

Consecințele consumului de droguri și ale traficului de droguri sunt devastatoare asupra familiilor. Copiii care cresc în medii afectate de consumul și traficul de droguri sunt expuși la neglijență, abuz și violență extremă, fiindu-le afectată dezvoltarea și dreptul la o viață familială sigură. Gabor Maté este un medic și autor care a studiat în profunzime dependența de droguri și impactul traumei timpurii asupra sănătății mintale. Conform acestuia, „*experiențele traumatice timpurii, cum ar fi expunerea la medii afectate de droguri și violență, pot avea consecințe*

---

¹³ Hunt, P. (2008). Human rights, health and harm reduction: States' amnesia and parallel universes. *International Journal of Drug Policy*, 19(1), 14-19. <https://doi.org/10.1016/j.drugpo.2007.11.012>

¹⁴ Juan Méndez, Raportor Special ONU pentru Tortură

¹⁵ Rebecca Schleifer, Human Rights Watch 2013

¹⁶ Raportul Anual al Departamentului de Stat al SUA privind Drepturile Omului 2022, 2023

¹⁶ Raportul Anual al Departamentului de Stat al SUA privind Drepturile Omului 2022, 2023

¹⁷ Raportul Națiunilor Unite privind Situația Drepturilor Omului în Coreea de Nord 2013.

devastatoare asupra dezvoltării copiilor. Aceste experiențe pot perturba procesele normale de dezvoltare, inclusiv formarea creierului și reglarea emoțiilor. Copiii care cresc în astfel de medii pot să experimenteze anxietate, depresie și dificultăți în formarea relațiilor sociale sănătoase în viața adultă. În plus, expunerea la droguri și violență poate să conducă la comportamente de risc și la perpetuarea ciclului dependenței în generațiile ulterioare."¹⁸

Dreptul la viață privată. Dreptul la viață privată este protejat de Declarația universală a drepturilor omului (DUDO) (Articolul 12) și PIDCP (Articolul 17). Supravegherea excesivă și intervențiile invazive ale forțelor de ordine în numele luptei împotriva drogurilor pot încălca dreptul la viață privată al cetățenilor. În plus, politicile de testare obligatorie a drogurilor la locul de muncă sau în școli, pot reprezenta intruziuni nejustificate în viața privată a indivizilor. Føllesdal și Schaffer¹⁹ argumentează că protecția drepturilor omului este esențială pentru guvernarea democratică și pentru asigurarea respectării demnității și libertății individuale. Aceasta include protecția vieții private împotriva măsurilor intruzive ale statului. Parry sugerează²⁰ că politicile dure împotriva drogurilor pot duce la abuzuri ale drepturilor omului, inclusiv încălcarea dreptului la viață privată. În contextul războiului împotriva drogurilor, măsurile extreme pot justifica supravegherea intruzivă și alte acțiuni care afectează negativ viața privată a indivizilor. Conform acestuia: „*cadru legislativ care guvernează acțiunile statului, în special cele referitoare la securitatea națională și justiție, navighează adesea într-un echilibru delicat între protejarea drepturilor individuale și asigurarea siguranței publice. În contextele care implică traficul și consumul de droguri, acest echilibru este adesea contestat, conducând la politici care pot încălca libertățile personale și intimitatea.*”²¹ În raport cu opiniile teoreticianului citat, se consideră că, referitor la legislația în domeniul drogurilor, adesea au prioritate aspecte ce țin de securitatea națională în detrimentul drepturilor individuale, ceea ce poate duce la practici discriminatorii și la încălcări ale vieții private. Acest lucru nu înseamnă diminuarea eforturilor de luptă împotriva drogurilor, ci doar alegerea unor metode care să nu conducă la atingerea vieții private. Sunt aspecte sensibile care pot genera dezbateri sau controverse sociale. Lupta pentru combaterea traficului de droguri și tragerea eficientă la răspundere a celor vinovați trebuie să țină cont de aspectele dreptului la viață privată. Încă din 1999, David F. Musto se concentrează asupra acestor aspecte și oferă o analiză profundă a modului în care politicile de control al narcoticelor au evoluat și au avut un impact asupra drepturilor omului în Statele Unite. El evidențiază conflictul dintre obiectivele de sănătate publică și protecția libertăților civile, subliniind că politicile stricte pot avea consecințe neintenționate asupra drepturilor individuale, inclusiv asupra dreptului la viață privată.²² Conform lui Musto „*eforturile de control al stupefiantelor au condus adesea la un conflict între obiectivele de sănătate publică și păstrarea libertăților civile. Implementarea unor legi stricte privind drogurile, deși vizează reducerea dependenței și traficului ilegal, uneori a avut drept rezultat consecințe nedorite, inclusiv erodarea intimității și autonomiei individuale.*”²³ Musto explică cum politicile în domeniul combaterii drogurilor au evoluat în contextul social și cultural american, evidențiind influențele politice și economice care au modelat aceste politici. De asemenea, acesta subliniază că eforturile de a controla drogurile au dus adesea la conflicte între obiectivele de sănătate publică și protecția libertăților civile, inclusiv dreptul la viață privată. El

¹⁸ Maté, G. (2008). *In the Realm of Hungry Ghosts: Close Encounters with Addiction*. North Atlantic Books.

¹⁹ Føllesdal, A., & Schaffer, J. K. (2013). "Human Rights, Regionalism and the Dilemmas of Democracy in the EU". *Journal of European Public Policy*.

²⁰ Parry, J. T. (2010). "Understanding Torture: Law, Violence, and Political Identity". University of Michigan Press.

²¹ Parry, 2010, p. 123

²² Musto, D. F. (1999). "The American Disease: Origins of Narcotic Control". Oxford University Press.

²³ Musto, 1999, p. 215.

argumentează că politicile stricte de control al drogurilor au avut adesea consecințe neintenționate, cum ar fi creșterea încarcerării, marginalizarea socială și erodarea drepturilor individuale.

Dreptul la muncă și la condiții de muncă favorabile. PIDESC (Articolul 6) recunoaște dreptul la muncă și la condiții de muncă favorabile și echitabile. Consumatorii de droguri și persoanele cu antecedente de consum de droguri se confruntă adesea cu discriminare în câmpul muncii. Acest lucru le împiedică accesul la locuri de muncă stabile și condiții de muncă favorabile, perpetuând cicluri de excludere și sărăcie. Rebecca Schleifer și Richard Elliott oferă²⁴ o critică puternică a politicilor tradiționale de luptă împotriva traficului și a consumului de droguri și evidențiază nevoia de a integra respectul pentru drepturile omului în strategiile de control al drogurilor. Perspectivele cheie prezentate în lucrarea lor subliniază impactul negativ al politicilor punitive asupra drepturilor la muncă și asupra condițiilor de muncă, oferind în același timp soluții alternative mai umane și mai eficiente. „*Eforturile de a controla consumul de droguri prin măsuri punitive duc adesea la încălcări semnificative ale drepturilor omului. Incriminarea consumului și deținerii de droguri poate duce la discriminare, excludere socială și bariere în calea accesului la asistență medicală și la angajare. Aceste politici subminează drepturile la sănătate, muncă și securitate socială și pot exacerba condițiile de sărăcie și inegalitate.*”²⁵ Schleifer și Elliott critică politicile de control al drogurilor care se bazează pe măsuri punitive și criminalizare, argumentând că acestea duc la încălcări ale drepturilor omului. Ei subliniază că persoanele care consumă droguri sunt adesea stigmatizate și discriminate, ceea ce le afectează negativ accesul la muncă și condițiile de muncă. Autorii sugerează că este posibil să se adopte politici de control al drogurilor care respectă drepturile omului, promovând în același timp sănătatea publică și securitatea. Ei susțin măsuri active de prevenție a consumului de droguri și se pronunță pentru programe de reducere a riscurilor.

Foarte importantă este și bunăstarea personalului dar și calitatea profesională a celor care lucrează cu consumatorii de droguri. Astfel „*pentru a examina nevoile profesioniștilor implicați în educația adulților (profesori și formatori care lucrează cu adulți, personalul de conducere și administrativ din organizațiile de educație a adulților), personalul decident, managerial trebuie să le evalueze nivelul de bază al bunăstării și problemele pe care le au și care afectează nivelul de bunăstare.*”²⁶ Reintegrarea socială și profesională a persoanelor consumatoare de droguri nu este posibilă fără măsuri concrete. În fapt prin aceste măsuri de reintegrare socială, măsuri afirmative, se respectă dreptul la muncă pe care îl au acești beneficiari. Calitatea personalului care lucrează direct cu acești oameni afectați de consumul și traficul de droguri este foarte importantă, contribuind decisiv la șansele reintegrării sociale a acestora.

Concluzii

Traficul de droguri și consumul acestora au implicații profunde asupra respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Abordările punitive și criminalizarea excesivă contribuie la numeroase încălcări ale drepturilor omului, de la dețineri arbitrare și procese inechitabile, până la stigmatizare și discriminare. Este esențial ca politicile publice să fie reorientate pentru a proteja

---

²⁴ Schleifer, R., & Elliott, R. (2002). "Human Rights and Drug Control: The False Dichotomy"

²⁵ Schleifer & Elliott, 2002, p. 8

²⁶ Goian, C. 2014 Transnational wellbeing analysis of the needs of professionals and learners engaged in adult education. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 142, 380-388. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.07.695>

și promova drepturile fundamentale, concentrându-se pe prevenire, tratament și reintegrare socială, mai degrabă decât pe represiune și criminalizare.

Consumul de droguri afectează în mod grav tinerii, sănătatea și echilibrul lor emoțional, precum și integrarea socială a acestora, cu potențiale consecințe de-a lungul întregii vieți.

Traficul și consumul de droguri aduc o profundă atingere drepturilor omului, cu consecințe asupra demnității, libertății și sănătății ființei umane. De ce sunt necesare măsuri afirmative și coerente pentru combaterea eficientă a acestui fenomen de informare a populației privind efectele reale ale consumului de droguri? Populația trebuie să conștientizeze faptul că nu există consum recreațional și ocazional de droguri. pericolul dependenței profunde, al afectării sănătății și întregii vieți în mod ireversibil fiind cert și evident.

Bibliografie:

- Arbour, L. (2008). In Our Name and on Our Behalf: The Relevance of International Law to Foreign Security and Development Policy. *McGill Law Journal*, 53(4), 621-637.
- David, D. (2012). *Tratat de psihologie clinică*. Cluj-Napoca: Editura Polirom.
- Føllesdal, A., & Schaffer, J. K. (2013). "Human Rights, Regionalism and the Dilemmas of Democracy in the EU". *Journal of European Public Policy*.
- Goian, C. (2014). Transnational wellbeing analysis of the needs of professionals and learners engaged in adult education. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 142, 380-388. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.07.695>
- Grof, S. (1980). *LSD Psychotherapy*. Alameda, CA: Hunter House.
- Grof, S. (1993). *The Holotropic Mind: The Three Levels of Human Consciousness and How They Shape Our Lives*. New York, NY: HarperCollins.
- Hofmann, A. (2009). *LSD: My Problem Child* (J. Ott, Trans.). New York, NY: Oxford University Press. (Original work published 1979)
- Hunt, P. (2008). *Human rights, health*.